

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 168.

V Ljubljani, v torek 25. julija 1893.

Letnik XXI.

Obrtna enkêta.

Z D u n a j a, 22. julija.

(Dalje.)

Na šesto vprašanje odgovarjali so vsi strokovnjaki v tem smislu, da naj obrtna gospodstva zasliši zadrage, predno komu podeli obrtno pravico, in da naj bo po zadružni izjavi tudi vezana; gospodstva sme po mnenju veščaka Ferlina pri koncesijoniranih obrtih zaznamovati kraj, krajno potrebo in lego zaradi policijskega nadzorstva, zadrage pa naj imajo pravico, izražati se glede osebe, in policija se ima držati te sodbe.

Ravno tako so se veščaki izražali glede sedmega vprašanja, češ, da § 36. obrtnega reda ne zadostuje, ampak da ima v dvomih obrtna gospodstva zaslišati zadrage in se njihovega mnenja tudi držati.

Tudi na osmo vprašanje so vsi veščaki odgovarjali, da naj obrtniki druga dela, ki so za popolno izdelanje katere reči potrebne, prepuščajo samostalnemu obrtniku ter jih ne izdelujejo sami s svojimi pomočniki; samo Habel je opozarjal, da to na deželi ni lahko mogoče.

Tudi pri devetem vprašanju so strokovnjaki soglasno odgovarjali, da trgovci ne smejo jemati mere, ako se dotične obrti niso izučili.

Kunc je to utemeljeval s tem, da jemanje mere je največja umetnost, in da bi moralo biti prav za prav predmet mojsterskih preiskujenj. Sicer pa ima po njegovem mnenju ta reč zgolj materialen pomen.

Poslanec dr. Ebenhoch opozarjal je veščaka, da se ta in prejšnja njegova izjava glede mojsterskih skušenj nasprotujeta; podpredsednik Exner pa ga je vprašal, ali mojstri res pomočnikom skrivajo jemanje mere.

Kunc je odgovarjal, da se je to v prejšnjih časih godilo, da pa sedaj prevladujejo drugačni nazori.

Veščak Tuma pa je dostavljal, da se to zdaj ne godi. Kadar je šel gospodar, pri katerem je bil

za pomočnika, z doma, je njemu naročal, jemati mero, ako je prišlo kako naročilo.

Rebek je poudarjal, da posebno veliko škodo trpe obrtniki vsled jemanja mere pri kovinskih izdelkih, ker se vse naroča iz tovarn. Godé se pa tudi sicer še velike neprilичnosti, ki bi se morale prej kot mogoče odpraviti, n. pr. z naročevanjem ključev. Kdor le hoče, kupi pri trgovcu ključ, ga potem malo popili in potem rabi za nepošteno namene, tatvino itd. Zato bi se moralo jemanje mere absolutno prepovedati.

Na deseto vprašanje so vsi zastopniki odgovarjali, da naj se pri prošnjah za trgovinsko pravico natančno napoveduje blago, s katerim hoče kdo tržiti.

Ferlin je še dostavljal, da naj trgovci ali branjevc ne smejo prodajati piva ali nezrelega vina v steklenicah, in da naj se za to prodajo zahteva posebna koncesija. Dokazano je, da gostilne, žalibog, propadajo, odkar se je pričela kupčija z mešanim blagom. Dandanes je skoro vsak trgovec z mešanim blagom krčmar. Opravičeni (koncesijonirani) krčmarji, ki morajo velike davke plačevati, drage prostore najemati in veliko postrežnikov plačevati, imajo le malo opraviti in pohajkovajo, branjevc pa dostikrat skozi cele noči v zaprtih prostorih brez posebnih stroškov dobre kupčije delajo, ne da bi jih mogla policija nadzorovati.

Pri edinstvenem vprašanju Sturm in še nekateri drugi veščaki zahtevajo, da naj se pri rokodelskih izdelkih zaznamuje vir dotičnega blaga, ker se nobenemu obrtniku svojega dela ni treba sramovati, ako je dobro, jednim pa se to ne zdi potrebno.

Bitežnik priporoča, da naj se to na prosto voljo prepušča obrtnikom; ako je pa kak obrtnik svoje blago zaznamoval s posebno znamko, naj se določi, da je nihče pri prodaji dotičnega blaga ne sme odtrgati.

Podpredsednik Exner omenja, da se jednaka določba nahaja v francoskem zakonu.

Tudi glede drugih dveh točk edinstvenega vprašanja veščaki niso bili jedini; jedni so rekli, da naj

se za prodajo rokodelskih izdelkov zahteva posebna dovolitev (koncesija), jedni pa so menili, da naj se ta trgovina prepušča obrtnikom samim, in še jedni so rekli, da naj se ta reč v rešitev prepušča za drugam.

Pri dvanajstem vprašanju pa so bili vsi pooblaščenec edini v tem, da naj se ponujanje blaga od hiše do hiše čisto prepove. Regali in Sturm sta le dostavljala, da naj se od te prepovedi izjemajo le izdelki domače hišne industrije. Pri trinajstem vprašanju so bili njihovi nazori zopet nekoliko različni; v tem so bili vsi jedini, da trgovinske podružnice malim obrtnikom močno škodujejo; Regali, Sturm in Lenček so zaradi tega izrekli, da naj se podružnice sploh ne dovoljujejo, ker more biti, kakor je rekel Regali, vsakdo zadovoljen, da more na enem kraju živeti. Supančič, Tuma, Rebek in Ferrario so pa zagovarjali načelo, da naj se v večjih mestih dovoljuje ena podružnica, s katerim načelom so se strinjali tudi še nekateri drugi veščaki.

Na štirinajeto vprašanje niso vsi zastopniki odgovarjali, kar se jih je bilo pa oglasilo, so vsi priporočali, da naj se postavno varstvo VI. člena obrtnega reda raztegne tudi na delavce najnižje vrste. Hribar je ugovarjal, da naj to ne velja pri dni-narjih, ki se najemajo le za nekoliko dni, pač pa je bil zadovoljen, da naj se to varstvo raztegne na stalno najete delavce najnižjih vrst.

Gledé delavnega časa priporočal je pri petnajstem vprašanju veščak Lenček, kateremu so se v tem oziru pridružili tudi drugi strokovnjaki, da naj se najvišji delavni čas določi na deset ur, Rebek pa je dostavljal, da naj to ne velja samo za mesta, ampak tudi za deželo. Sicer delajo obrtniki v mestni okolici po 12, 15 ali še več ur, in morejo mestnim na škodo svoje izdelke prodajati veliko ceneje. Veščak Karba pa je poudarjal, da je silno težko za malo obrtništvo, določevati gotov delaven čas. On dela od 5. ure zjutraj do pozne noči; če bi ga pa silili, z delom pričeti še le ob 8. uri zjutraj in ne-

LISTEK.

Pot v Rim.

(Dalje.)

Drugi dan t. j. 12. aprila ob 8. uri smo se imeli zbrati na trgu sv. Petra. Napoči napovedano jutro. Vstanemo, opravimo svoje reči ter gremo mimo Anime. Ko preidemo nekaj ulic, preidemo na velikanski železni most, katerega so napravili Piemontezci, ko je ona nesrečna eksplozija poškodovala znameniti angeljski most. Angeljski most so na obeh straneh podrli, v sredini pa še stoji. Ta most je držal naravnost v Angeljski grad, kateri ima obliko silno širokega stolpa. Napravil ga je cesar Hadrijan. V njem je bilo več papežev umorjenih kakor Janez X. (914—929), Benedikt VI. (973—974) in drugi. Iz Vatikana vodi v ta grad skriven hodnik. V nevarnosti so papeži po tem hodniku bežali iz Vatikana v grad in tukaj skrivali sebe in svoje dragocenosti. Na vrhu gradu je zvonec, kateri je oznanjal Rimcem smrt papežev. Od tukaj je tudi strel iz kanona naznanjal narodu velike praznike in še zdaj naznanja vsaki dan 12 uro, in po tem strelu se ravnajo mestne ure.

Okolu leta 1400 je postal ta grad lastnina papežev, a l. 1870 so ga papežu ugrabili roparski Piemontezci. Zdaj biva v njem vojaška posadka. Pred vhodom straža je noč in dan.

Kmalu se zberemo na določenem mestu, na trgu sv. Petra. Tako krasnega trga zastoj iščeš po vesoljnem svetu. Dostojen je v resnici, da stoji pred svetiščem prvaka aposteljskega. Od desne in leve obdajajo ga velikanske kolonade v elipški obliki, postavljene l. 1667. V sredi trga pa stoji 102 čevlja visok obelisk, katerega so l. 1586 pod Sikstom V. tja postavili. Ta obelisk je cesar Caligula podaril mestu Rimu in zdaj služi v poveljevanje krščanstva, zdaj oznanjuje zmago Križanega celemu svetu in vernim romarjem iz vseh krajev. Na desno in levo sta še dva mogočna vodometi, katera mečeta vodo 24 do 30 čevljev visoko.

Cim bolj smo se bližali krasnemu domu sv. Petra, tim veličastniše se nam je kazala njegova velikanska fasada.

Stopimo v hram božji. Njegova veličastnost in krasota nas je tako omamila, da nismo vedli, kam bi pogledali, kam se obrnili. Stali smo, kakor očarani. Še le za nekaj trenutkov smo zbrali svoje misli.

Gremo k velikemu oltarju v sredi cerkve — h grobu sv. Petra. Polni najblažjih in svetih občutkov smo opravili pobožno molitev v imenu vseh dragih nam rojakov. Okoli groba gori noč in dan 89 svetilk.

Po molitvi ogledali smo si vse ladije, oltarje, kapele in velikanske statue. Taga ne bom popisoval, ker se skoraj ne da. Kdor želi imeti pojem o oni krasoti in dragocenosti, mora sam videti.

Na to smo šli v kuplo. Znotraj smo bili na dveh hodnikih. Ko smo iz njih doli pogledali, smo videli v tako globočino, da nas je groza stresla. Kaj vse ne napravi „razumna žival!“

Od todi smo šli na zunanji hodnik. O kako krasan razgled! Gledali smo orjaške razvaline starega Rima, videli smo celo mesto, neštivilne cerkve, palače, hiše, trge, spomenike in vrtove. Zrli smo okolico, prostrano Kampanjo, in s snegom pokrite Apenine. Videli smo tudi cel Vatikan in njegove vrtove.

Nekateri so šli tudi v lino, a vsi neso mogli zaradi pomanjkanja časa. Zato smo še enkrat se ozrli na celo mesto. Milo nam se je storilo, da je to sveto, večno mesto v rokah papeževih nasprotnikov.

Tih in zamišljeni smo zapustili kupolo in svetišče sv. Petra.

hati ob 7. uri zvečer, ne more vedeti, ako bi imeli njegovi otroci kaj jesti.

Vsi strokovnjaki brez izjeme so pri šestnajstem vprašanju zagovarjali korist in potrebo delavniških knjižic, ali Sturm je dostavljaj, da naj se nikar ne rabijo zlo. Na vprašanje nekega poslanca, ali iz lastne skušnje vé, da se delavniške knjižice zlorabijo, odgovarjal je Sturm, da tega ne vé iz lastne skušnje, ampak slišal je praviti, da nekateri tovarnarji skrivna znamenja delajo v knjižico. Tudi to so zahtevali nekateri veščaki, da naj se delavniške knjižice priprostitih delavcev že po vnanji podobi ločijo od knjižice pomočnikov, ker se sicer lahko zgodi, da se tak delavec komu ponuja za obrtnega pomočnika, dasiravno se obrti ni izučil. Veščaka Ferrario in Piščanec sta se pri tem pritoževala, da na Primorskem in v Trstu sploh še nimajo nobenih delavniških knjižic, ker se gospodske ne brigajo za to, da bi se izvrševale določbe obrtnega reda.

Pri sedemnajstem vprašanju odgovarjal je Kunc, kateremu so se pridružili tudi drugi pooblaščenici, da naj se določbe §§ 96 a) in 96 b) gledé delavnega časa, varstva otrok in žensk raztegnejo tudi na netovarnarska podvzetja, kjer je več kakor 20 delavcev.

Pri osemnajstem vprašanju pritoževala sta se veščaka Kunc in Lenček, da gospodske premalo pazijo na izvrševanje obrtnega zakona, gledé maloletnih otrok. Pogostoma se godi, da se otroci jemljejo v delo, ki še niso dovršili 14. leta. Eden veščakov je pravil, da v ljubljansko predilnico sprejemajo še dosti mlajše otroke. In ko ga je eden izmed poslancev vprašal, kaj k temu poreče obrtni inšpektor, je odgovarjal, da obrtni nadzornik o tem nič ne vé. Ker se pri vsakem obisku štirinajst dni prej napové, o njegovem prihodu zginajo otroci, ki tudi med delavci niso vpisani. (Klici: To je lepo! Bomo videli, če se zdaj kaj zgodi!)

Gledé druge točke osemnajstega vprašanja so veščaki odgovarjali, da naj se tudi za trgovinsko osobje vpelje najvišji delavni čas.

Soglasno so odgovarjali veščaki na devetnajsto vprašanje, da naj bo obiskovanje obrtnih napredovalnih šol obligatno.

Lenček in Tuma sta tudi priporočala, da naj se šolske ure, ki sedaj v Ljubljani trajajo od polu 8. do polu 9. ure zvečer, prestavijo na dnevni čas. Rebek in Habel sta zahtevala, mojstre prisiliti, da rokodelske učence pošiljajo tudi v cerkev. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. julija.

O *trutnovski predlogi* je sedaj skoro vse tiho. Nekí list hoče vedeti, da ministri sploh o tej stvari še niso imeli nobenih posebnih posvetovanj. Stvar sedaj leži v pravosodnem ministerstvu, kjer jo ima v rokah sekcijski načelnik Krall, ki pa nikakor posebno ne hiti. On je baje mož, ki zna nepovoljne stvari zavleči. Poljaki in pa tudi mnogi konservativci niso za premembo zakona o razdelitvi okrajev. Ker pa grof Taaffe ne more izhajati brez Poljakov in konservativcev, bode najbrž vso stvar pustil na

miru. Levičarjem bode pa že vlada kaj drugega dovolila, kaj, to se bode pač še-le odločilo. Sedaj ne vé še niti grof Taaffe, niti grof Schönborn in si najbrž tudi glave še ne belita s tem. Ministerski predsednik sploh nima navade daleč misliti za naprej, temveč misli si, bode že šlo kako, se bode že našel kak izhod. Dosedaj jo je grof Taaffe na ta način jako srečno vozil in jo bode najbrž tudi za naprej. Mi le to želimo, da bi katoličanom in Slovanom ne bilo to, kar se bode dovolilo levičarjem, škodljivejše, nego bi bila trutnovska predloga, ki bi imela celo svoje dobre strani.

Moravski namestnik vitez Loebl pojde v kratkem v pokoj. Povod temu pa ni političen, temveč mož je že star in si zatoželi miru. Kdo bode naslednik njegov, se še nič ne vé. Grof Taaffe ima navado, da pri izbiranju namestnikov koga izbere, o katerem se poprej niti ne govori. Navadno izbira može, o katerih se dobro ne vé, kakšnega političnega mišljenja da so. Ravno tako bode tudi v tem slučaju najbrž koga izbral, na katerega nikdo ne misli in ki je v političnem življenju neznan. Loebl baje ni bil napačen za Čehe, samo da je imel neugodne razmere. V kratkem se je bil dobro priučil češčini in je v deželnem zboru na češke govore le češki odgovarjal. On je mnogo pripomogel, da se je poddržavila češka gimnazija v Uberskem Hradišu. Tudi si je že on mnogo prizadeval, da se osnuje 3. češko učiteljske na Moravskem. Imel je velik vpliv na uradnike. Namestništvo je faktično vodil sam in ni bil navezan na poročevalce, kakor se to marsikje drugod godi.

Nemška narodna stranka bode imela jeseni velik shod, na katerem se bode sestavil njen program. Dosedaj je bilo tej stranki ves program nasprotovanje liberalcem. Postopanje nemško-narodne stranke je podobno precej postopanju Mladočehov, kateri tudi ne poznajo nobenega drugega pravega programa, kakor rovanje zoper Staročeha. Kak program bodo sklenili, to si moremo že naprej misliti. Kolikor moremo sedaj posneti iz nemško-narodnih glasil, bode v mnogih točkah precej podoben programu, katerega so sklenili južnoštajerski Nemci. Seveda složnosti mej Nemci narodni Nemci ne bodo tako naglašali, kakor južnoštajerski Nemci, ker ne marajo za skupno delovanje z liberalnimi Nemci. Misli se pa v program vzeti tudi točka, da naj se Galicija, Bukovina in Dalmacija izločijo izmej v državnem zboru zastopanih dežel, da tako Nemci dobé večino v tej državni polovici, da bodo potem mogli z večjim vspehom germanizovati, kar zmatrajo za svojo glavno nalogo.

Zatožba ministrov v Srbiji. Po radikalnih listih se je zatrjevalo, da so pri debati o zatožbi srbskih ministrov glasovali naprednjaki za predlog, da se regenta iztirata iz dežele. Naprednjaško glasilo pa temu oporeka. Naprednjaška stranka gotovo ne glasuje za kaj, s čimer bi se komu kratile ustavno zagotovljene pravice. Pač pa mislijo ti naprednjaki, da ni prav, da se zatožba ni raztegnila na regenta in na Pašičevo ministerstvo. — Ta glas je vsekako značilen. Tedaj tudi radikalno ministerstvo po mnenju mnogih v Srbiji je zaslužilo, da bi se bilo tožilo. Pri debati o zatožbi libe-

kakor sploh tudi drugih redovnikov pod sedanjostv. cerkev je zgradil Inocencij II. leta 1339. V resnici je jedna najlepših rimskih cerkv. Na fasadi je v mozaiku napravljena Mati Božja z Jezusom v naročju in obdana z desetimi devicami. Cerkev ima tri ladije. Delé jih velikanski granitni stebri. Plak je umetno vložen iz marmorja in porfirja, strop pozlačen, a raven. Zroč to nepopisljivo bliščobo in krasoto, smo bili kakor očarani. Od tod smo hiteli k sveti Ceciliji. Cerkev je stara 1400 let. Tudi ta hiša božja ima tri ladije. Pred glavnim oltarjem je vhod v krasno ozaljšano rakev, v kateri počiva nestrohnjeno truplo sv. Cecilije. Na desni strani pri vratih je znamenita kapela. Tu je rabelj odsekal svetnici glavo.

Po kratki molitvi smo zbežali k sv. Krizgonu in od tod k sv. Jerneju. Tu smo molili na grobu sv. Vojteha, slovanskega svetnika, za častni in večni blagor vseh Slovanov. (Dalje sledi.)

ralnih ministrov je pa nekdo trdil, da so v Srbiji napak naredili, da ob svojem času niso tožili naprednjaške vlade. Taka običanja drug drugemu pač ne povzdigujejo ugleda Srbije. — Sedaj so Slovanom sovražni listi marsikaj slabega pisali o tej državi, ali sedaj se bodo pa lahko na skrbne glasove sklicevali, če bodo trdili, da v Srbiji ni nobenih rednih razmer. Srbi pa imajo pač malo poviš, se izpodtikati nad razmerami v Bolgariji, ko pri njih doma vsaka vlada z nogami tepta ustavo.

Sijamska stvar bolj vznemirja Angleže, nego Francoze. Veleposlanik Dufferin se je takoj povrnil v Pariz, ko se je jela ta stvar motati. V Londonu se jako boje, da Francozi blokujejo sijamsko obrežje, kajti pri tem bi več trpela angleška trgovina, nego pa Sijam. Francoska vlada pa v Sijamu zaradi tega tako odločno postopa, da pred volitvami pokaže, da zna braniti francoske koristi.

Malzahn, nemški državni tajnik, pojde v penzijo. On je že bil pod Bismarckom državni tajnik. On je v nekem oziru žrtva vojaške predloge. Proti pomnoženju vojakov ni bil, pač pa je imel nekake pomisleke, kako se bodo troški pokrili. On je za povišanje davka od piva. Po njegovih mislih bode težko dobiti 50 milijonov mark novih davkov, ako se pivo ne obdači. Vsakršni drugi novi davki bodo po njegovem mnenju še krivičnejši, zato pa za nje ne mara prevzeti odgovornosti. Kdo bode naslednik njegov, še ni znano. Težek posel bode imel, naj pride kdor koli. Davki so že tako preveliki in ni lahko najti kake stvari za obdačenje. Proti obdačenju piva pa imajo vladni in parlamentarni krogi več pomislekov.

Šolstvo.

Letno poročilo uršulinskih dekliških šol v Ljubljani za leto 1892/93. — Častite gospe Uršulinke v Ljubljani oskrbujejo štiri šolske zavode: otroški vrtec, osemrazredno vnanjo šolo s slovenskim učnim jezikom, osemrazredno notranjo šolo z nemškim učnim jezikom in višjo gospodinjsko šolo s slovenskim učnim jezikom. Na vseh teh zavodih poučujejo po predpisanih učnih načrtih izprašane in od šolskih oblastev potrjene učiteljice iz reda sv. Uršule pod vodstvom prednice samostanske častite gospe matere Antonije Murgel. Krščanski nauk so poučevali prečast. g. zlatomašnik msgr. Mih. Potočnik, katehet gosp. Rok Merčun in šentpeterski kapelan g. Valentin Eržen. — S posebnim veseljem posnamemo iz poročila vest, ki priča, kako vilo napredujejo ljubljanske uršulinske šole. S prihodnjim letom te namreč osnuje dekliška meščanska šola. Poročilo pravi v tem oziru: „Da bi ustreglo predpisom člena IV. visokega ministerskega ukaza z dné 8. junija 1883. leta, štev. 10.618, obrnilo se je šolsko vodstvo do visokih šolskih oblastev s prošnjo, naj mu dovolijo 6., 7. in 8. razred vnanje uršulinske šole premeniti v dekliško meščansko šolo s slovenskim učnim jezikom, ter s pričetkom šolskega leta 1893/94 na tej meščanski šoli odpreti prvi razred. Istotako tudi v notranji šoli meščansko šolo z nemškim učnim jezikom.“

Ker do sedaj v Ljubljani še nimamo nobene dekliške meščanske šole, zato bo gotovo ta šola pri Uršulinkah dobro došla vsem, katerim je mar krščanska in vsestranska izobrazba domačih deklic. — Obiskavalo je koncem leta otroški vrtec 56 deklic, zunanjo šolo 610, notranjo šolo 253, slovensko gospodinjsko šolo 17, skupaj 936 deklic.

Letno poročilo mestne osemrazredne dekliške ljudske šole v Ljubljani za l. 1892/93. — Na tej šoli je poučevalo 10 gg. učiteljic pod vodstvom nadučiteljice gospe Julije Moos-ove. — Šolo je obiskavalo koncem leta 376 deklic. Iz poročila omenjamo priporočilo in podpore vredno nastopno uredbo: „Da je moglo ostajati nad 70 ubožnih učenk z Barja in mestnega Loga zaradi oddaljenosti čez poludne v šoli ter dobivati gorkega kosila, so tudi drugi dobri prijatelji in dobrotniki naše šole, med njimi preblag. gosp. mestni župan Peter Grasselli, veleč. g. profesor A. Zupančič, čč. gg. kateheta M. Mrak in J. Smrekar, pl. g. F. Traun, gospa Hočevar gospa Urbanc, dgč. Reher, učiteljsko osobje in drugi v ta namen darovali veliko svoto denarja.“ — Seveda so se pri tem največ trudile gg. učiteljice, ki za to delo krščanske ljubezni zaslužijo posebno zahvalo.

Zbrali smo se zunaj, da si ogledamo druge cerkve in znamenitosti. Radi bi bili vzeli omnibuse, a vlada je zabranila njih gospodarjem voziti po mestu slovenske romarje, kakor se nam je pripovedovalo. Ker ni bilo blizu dovolj fijakerjev, udarili smo jo kar peš k sv. Petru „in montorio“. Druge dni smo deloma hodili, deloma se vozili s fijakerji, pa tudi s tramvajem.

V občutljivi vročini smo korakali proti hribu Janikulu.

Gredé smo se naglo ogledali San Oaofrio, kjer počivata pesnik Torkvato Tasso († 1595) in slavni kardinal Mezzofanti.

Ko smo še samo mimogredé videli krasan vodnjak „Aqua Pavla“, od koder teče voda na trg svetega Petra, smo kmalu dospeli k sv. Petru.

Cerkev je priprosta, a stara 400 let. V njej smo videli nekaj mojsterskih slik in kipov. Po kratki molitvi stopimo v dvor, kjer stoji okrogel tempelj. V zgornjem delu je krasna statua svetega sv. Petra, v spodnjem pa mesto, kjer je sv. Peter na križu izdihnil svojo dušo. Vzeli smo seboj prsti, na katero je tekla kri sv. Petra. Cerkev oskrbujejo frančiškani - observantje. Stanje njihovo je tužno,

Cerkveni letopis.

Petindvajsetletnica.

Iz konjiškega okraja.

Motto: „Ece quam bonum et quam iucundum habitar fratres in unum.“ Ps. 132.

Zgornji svetopisemski izrek: „Kako je prijetno, kako je ugodno, če bratje so složni, ljubezni podobni“*), lesketal se je te dni nad vhodom v nadžupnijski dvor konjiški ter kazal, da se imajo tamkaj zbirati ljubi bratje. In res zbralo se jih je izmed 17 sobratov mladih duhovnikov, ki so pred 25 leti nastopili pastirsko službo: ednajst. Pa kje je ostalo drugih šestero? Dva sta boleha, se torej nista mogla udeleževati, druge štiri pa že krije hladna zemljica. Imena 11 navzočih srebrno-mašnikov so sledeča: preč. g. kanonik dr. Ivan Križanič, včg. župnik Anton Lacko, vlč. g. nadžupnik Jernej Voh, čč. gg. župniki Blaž Cilenšek, Franc Ferk, Martin Lapuh, Janez Lenart, Vincenc Plaskan, Anton Rodošek, Janez Vraz in Jurij Žmavc. Odsotna bolnika J. Probst in Fl. Vizovišek. Pokojna četvorica: Anton Pust, Anton Kavčič, A. Gorečan in Martin Kolenko.

V torek dne 18. julija so se zbrali imenovani gg. semijubilanti proti večeru v konjiški nadžupnijski cerkvi, ki je bila v ta namen prav okusno okinčana, ter molili sv. rožni venec. V slavnostni dan v sredo dne 19. julija je spremljal veliki zbor nad 100 belooblečenih in okinčanih deklic častite gospode v cerkev, kjer je služil domači vlč. gosp. nadžupnik Jernej Voh med obilno asistenco zahvalno sv. mašo. Med sv. mašo vstopi na leco preč. g. kanonik dr. Iv. Križanič ter se v milih besedah zahvaljuje za obilne dobrote, katere so prejeli srebrno-mašniki iz dobrotljive roke ljubega Boga. Beseda vzornega govornika je segla globoko v srca navzočim duhovnikom, kakor tudi obilni množici vernega ljudstva, katero se je radostno udeleževalo te lepe slavnosti. Po tej sv. maši so se opravile zadušnice za pokojne štiri tovariše in sledila je mrtvaška sv. maša, katero je daroval č. g. Anton Lacko. Po cerkvenem opraviu spremljala je zopet dolga vrsta belooblečenih deklic srebrno-mašnike in druge goste-duhovnike v nadžupnijski dvor. Ne smem zamolčati, da so mlade družice podale vsakemu srebrno-mašniku, kakor drugim gostom v spomin krasne vence. Vso častito družbo je na to fotografiral g. Martini iz Celja.

Ne bom zdaj obširno popisoval gostoljubnosti, katero je razodeval svojim gostom hišni gospodar, ne bom našteval krasnih napitnic, ki so se vrstile ob veselem obmizju, omeniti pa hočem, da so se rodoljubni gospodje spominjali tudi v djanju naših narodnih zavodov; nabral je namreč g. Lj. Hudovernik lepo svoto za „družbo sv. Cirila in Metoda“ in g. J. Žičkar enako za „katoliško podporno društvo“ v Celju.

Navzočih je bilo pri tej slavnosti več častnih gospodov gostov. Predsedoval je obmizju nekdanji bogoslovski profesor semijubitantov mil. g. J. Fr. Bohinec, njemu na levi častni kanonik A. Hajšek, nadalje p. n. gg. dr. J. Mlakar, Lj. Hudovernik, J. Bezenšek, A. Slatinšek, M. Karba, V. Tamše, J. Žičkar in domača gg. kapelana, katerima gre velika zaslug, da se je ta slavnost obnesla vsestranski tako lepo. Težko bi se našla župnija, v kateri bi bili mogli obhajati vis. čast. gg. z enako dično sijajnostjo ta spomenski dan. Z veliko ljubeznostjo so se telegrafično ali pismeno te slavnosti spominjali tudi mnogoteri nenavzoči prečastni gospodje; med njimi celo prevzvišeni in premilostljivi knez in škof lavantinski, mil. g. prelat Franc Kosar itd. Večkrat se je razodevala ta dan srčna želja, s katero hočem tudi jaz skleniti svoj skromni dopis: „kar je srebro, naj bo zlato“. Ljubi Bog ohrani prečastite gospode, da bi v čvrstem zdravju obhajali zlato svojo mašo!

*) Ivan Vesel. Psalmi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. julija.

(Prevzvišeni metropolit knez in nadškof goriški dr. Al. M. Zorn) bili so, kakor smo že poročali, preteklo soboto gost našega prevzv. knezoškofa. Pri obedu na čast prevzv. gosp. metropolitu, h kateremu so bili povabljeni preč. gg. stolni kanoniki ljubljanski, izrazili so knezoškof ljubljanski svoje veselje, da morejo v Ljubljani pozdraviti svo-

jega ljubljanskega metropolita zdravega in krepkega, kakoršnega naj mili Bog ohrani še mnoga leta v radost vsej metropoliji. — Prevzvišeni knez in nadškof so se zahvalili za prijazen bratski sprejem ter častitali prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu na lepih vseh, katere poraja I. slov. katol. shod ne le za ljubljansko, marveč tudi za sosednje škofije in želé, naj mili Bog razsvitli tudi zapeljane nasprotnike, ki naj spoznajo, da imajo pri svojem delovanju jedino njih dušni blagor pred očmi. — Prevzvišeni knezoškof Jakob čestitali so tudi mil. gosp. stolnemu proštu dr. L. Klofutarju, ki bode obhajal dne 27. t. m. petdesetletnico svojega mašništva. Zahvalili so mil. gosp. zlatomašnika za petdesetletno uspešno in s toliko zaslugami odlikovano delovanje v vedi, v šoli, v dež. školskem svetu, v konzistoriju itd., katero naj dobri Bog povrača z vsemogočnim blagoslovom. — Prevzvišeni metropolit so tudi ob tej priliki izročili tajniku izvršujočega odseka za katol. shod 200 kron za katoliški sklad, želeč skladu obilno radodarnih podpornikov. — V soboto zvečer odpeljali so se v Gorico, ker so imeli drugi dan deliti mašniške redove. — Ljubljanski knezoškof pa so se večeraj odpeljali v Marjino Celje z dosluž. provincijalom P. Evstahijem in svojim tajnikom g. J. Šiško, kjer danes na tistem obhajajo svoj god, katerega, dal Bog, naj obhajajo zdravi še mnoga, mnoga leta!

(Doktorjem bogoslovja) je bil dne 22. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran duhovnik dunajskega Avguštinca, č. g. Fr. Janežič, iz lavantivske škofije. Čestitamo!

(Dolenjska železnica.) Z Dolenjskega se nam poroča: Postaje na progi Ljubljana-Kočevje so tako pogostoma napravljene, da bo to potrebam zadostovalo. Vendar se je 12. t. m. zbrala komisija v Velikih Laščah, katera je pretresovala, da bi se še postajališče napravilo med kolodvorom Vel. Lašče in pa Ortenekom. Ta postaja bo stala 6000 gld. Treba bo plačati ljudem po 25 odstotkov. Ker so ljudje zadovoljni, se bo delo najbrže izvršilo. Za gotovo se pripoveduje, da bo proga Ljubljana-Kočevje že sredi meseca septembra prometu izročena.

(Iz Vodice) se nam poroča: Čez dalje časa smo imeli zopet v naši fari novo mašo. To radost nam je napravil naš velečastiti g. župnik. Njegov nečak, č. g. Fran Žužek, stopil je dne 23. t. m. v slovesnem sprevodu, spremljan od mnogih sosednih duhovnikov kot novomašnik pred oltar. Cerkev je bila jako praznično okrašena. Prav tako tudi župnišče, od koder se je pomikal sprevod. Na predvečer so vaščanje priredili novomašniku umetelni ogenj. Veselje je bilo vseobčno. Petje, katero spretno vodi tamošnji g. učitelj, bilo je točno po „Ordinarium Missae“. Ljudstva se je zbralo tudi iz sosednih župnij toliko, da jih je vodiška cerkev komaj polovico mogla sprejeti. Slavnostni govornik g. dr. A. Karlin spominjal se je izredne dobrotljivosti g. vodiškega župnika, ki je novomašniku, ko je postal zgodaj sirota, nadomeščal očeta in mater, kar je navzoče vernike očitno ginilo. Po službi božji je gostoljubni domači župnik duhovščino in svate-sorodnike v župnišče pogostil.

(Dvoboj — kaznovan po zasluženju.) Z veliko večino vsprejel je odsek belgijskega senata zakon o dvoboju in klepetava „N. Fr. Presse“, ki se že boji, da bodo dvoboji prenehali, imenuje ta zakon „ein wahrhaft drakonisches Duellgesetz“. Ker je gotovo, da ta predlog vsprejmeta senat in zbornica poslancev, zato se mi zdi umestno že sedaj omenjati važnejših določil tega predloga. Pri dvoboju, pri katerem eden dvobojnika pade, izreče naj se nad živim nasprotnikom smrtna kazen zaradi nameravanega umora in sicer tudi v tem slučaju, če se dokaže, da dvobojniki ni meril. Priče pri dvoboju kaznujejo se z zaporom od deset do dvajset let, ravno to velja za zdravnike, kateri so navzoči pri dvoboju. „N. Fr. Presse“ toži vsled tega: „es dürfte den Duellanten in Zukunft recht schwer werden, Zeugen und Aerzte zu finden“!! — Poseben oddelek v predlogi govori o dvobojih častnikov. Zgodi se včasih med častniki po sedanjem običaju, da polkov načelnik naravnost ukaže častnikoma dvoboj v kakem posebno zopernem slučaju. Določilo nameravanega zakona pa pravi, da se v takem slučaju odslavi iz službe polkov poveljnik, ki je ukazal tak dvoboj, in sicer brez pravice na pokojnino ali na svoje častniško dostojanstvo. Posebe pa je še zaradi nasledkov dvoboja odgovoren kazenskem sodišču. Dvobojniki-častniki ali sploh vojaki

pa bodo za kazen odpušteni iz vojaške službe in poleg tega primerno kaznovani po državnem zakonu. — Mi kot verni katoličani in ljudje zdrave pameti z zadoščenjem beležimo te odločne sklepe belgijskih velemož proti dvoboju tembolj, ker se je nedavno v avstrijski delegaciji smatral dvoboj kot neko potrebno zlo, ki se sicer ne more hvaliti, a tudi ne odpraviti. Radovedni smo, koliko bo še v Belgiji dvobojniki, ako se zakon ta potrdi in strogo izvršuje. Morda bi to ugodno vplivalo tudi na druge države v Evropi. — Danes došla nam „Laibacher Zeitung“ je tudi iz „Neue Fr. Presse“ novico o razpravah gledé dvoboja v odboru belgijskega senata ponatisnila prav po pikah in besedah. — Torej ne le v narodnem, tudi v verskem oziru veje drug veter pod novim uredništvom našega uradnega lista?!

(Zlata maša.) Iz Lašče, 24. julija: Preteklo nedeljo, dne 23. julija, je praznoval pri podružnični cerkvi Matere Božje svojo zlato mašo velečast. gosp. Jakob Gruden, vpokojeni župnik v Turjaku, sošolec premil. g. prošta L. Klofutarja. K redki slavnosti došlo je obilo vernega ljudstva in zvesto poslušalo prelep cerkveni govor, ki ga je zlatomašniku govoril velečast. g. župnik Lovro Gerjolj. Pri obedu, ki je bil po končanem opraviu v ožjem krogu sorodnikov na zlatomašnikovem rojstvenem domu na Volaki, vršila se je marsikatera lepa napitnica, naj bi dobrotni Bog občepriljubljenega in častitljivega zlatomašnika še dolgo obvaroval zdravega in mu podelil še veliko lepih in veselih ur za prestani trud v Njegovem vinogradu. Tem iskrenim željam se pridružujemo tudi mi ter iz dna srca kličemo: Velečastitega gosp. zlatomašnika Bog ohrani in čuvaj — mnoga leta!

(Iz Kočevja) smo prejeli te-le vrstice: Slav. uredništvu „Slovenca“ v Ljubljani. Nanašaje se na dopis v številki 147 t. l. se slavno uredništvo — sklieuje se na § 19. tiskovne postave — znova vabi, da v prvi številki priobči nastopni popravek: Tu uradni popravek z dne 23. m. m. št. 80/res se kot resničen opetuje z dostavkom, da podpisano c. kr. okrajno glavarstvo nima povoda, spuščati se v nadaljno polemiko v tej zadevi. Kočevje dne 21. julija 1893. C. kr. okrajni glavar: Thomann.

(Iz višnjegorske okolice), 24. julija. Dne 23. julija je slovesno praznovala višnjegorska fara slavnost, kakoršna ni imela že celih 23 let. Daroval je prvo novo mašo g. Karol Jaklič iz Kriške vasi pri Višnjigori, naš rojak. Zadnjič je imel tu novo mašo častiti gospod Jakob Dolenc, sedaj župnik na Igu, 17. julija 1870 leta. Umljivo je potem, da smo željno pričakovali slavnostnega dne. Ze pred označenim dnevom, v soboto popoldan, oznanjalo je vibrano zvonjenje in grom topičev veseli prihodnji dan. Postavljali so se mlaji, razobesile ponekod zastave, dekleta so plette vence, s kojimi so ozaljšala cerkev in slavoloke. Ob deseti uri na slavnostni dan zbralo se je verno ljudstvo v nenavadno obilnem številu. Veselo je bilo gledati pred mašo sprevoz iz župnišča v cerkev. Po odpetem „Veni Sancti Spiritus“ stopi na prižnico č. g. Anton Jaklič, vojaški kapelan in sorodnik novomašnikov, ter v krepkem govoru razloži, kaj je katoliški duhovnik in kako plačilo ga čaka. Zatem je sledila slovesna sv. maša, z obilno asistencijo sosednih gospodov duhovnikov. Popoldan je imel gospod novomašnik peti litanije v mestni cerkvi sv. Ane z več duhovniki; s tem je bila cerkvena slavnost dovršena. Duhovščina in svatje so se zbrali zatem pri gospej Mariji Gravl, kjer so se pozno v noč zabavali med raznimi napitnicami. — Omeniti moram tudi naše vrle cerkvene pevce, ki so pod vedstvom svojega spretnega in neutrudnega pevovodje I. Škrbineca častno dovršili svojo nalogo. Posebno se odlikuje njegova soproga z močnim, čistim, lepo donečim glasom, ki bi čast delal marsikateri operni pevki. — Gospod novomašnik je rojen 27. oktobra 1868 v Kriški vasi, hodil je v ljudsko šolo v Višnjigori, nižjo gimnazijo je dovršil v Kranju, višjo pa v Ljubljani, isto tako semenišče. Bil je zelo nadarjen mladeneč, upanje je, da bo tudi verli duhovnik. Bog ohrani g. novomašnika mnogo let čvrstega in zdravega, v težavnem poklicu!

(Kako je hraniti utrjene konje.) Zeló napadna navada je, konjem, ko pridejo utrjeni domu, takoj polagati seno ali zobanje, kajti konji prehitro jedó in prav slabo prebavljajo. — Trudnega konja je tedaj treba jeden četrť ure pri miru pustiti. Potem se mu da malo sena, čez pol ure se napoji in še le potem se mu položi primerna hrana. Na

ta način se prepriči, da se konji ne prehlade, doseže pa, da jim hrana veliko več zaleže, ker jo dobro prežvečijo in prebavijo. — Vse to se pa doseže z malim trudom in potrpljenjem.

(Sentiakobska cerkev v Ljubljani) je dobila za god svojega varuha prekrasno in dragoceno kazulo, katero so izgotovile učenke tukajšnje obrtne šole pod vodstvom svoje učiteljice gospodičine Föderl. — Kogar zanima ta dragocenost, naj si jo ogleda v zakristiji pri sv. Jakobu. Delo je izvrstno, prekrasno.

(Toča.) Iz Brežic se nam poroča, da je v soboto, dne 22. t. m., toča pobila ob Savi ter napravila mnogo škode, zlasti pri vinogradih.

(Zrelostni izpit.) Na goriški gimnaziji prestalo je srečno zrelostni izpit 13 omošolcev, med temi 3 z odliko: Franc Setničar iz Ajdovščine, Alojzij Visintin iz Flamičela in Anton Zuckrigl iz Celja.

(„Lega nazionale.“) Laško šolsko društvo „Lega nazionale“ imelo je v Rivi na Tirolskem svojo drugo glavno skupščino. Goriški legovci poslali so zastopnika: dr. Venutija in dr. Maranija. Skupščina je sklenila, da bo tretji splošni shod v Gorici. Tako delajo Lahi v razširjenju laške ideje v Gorici, v mestu, ki je po imenu, legi, prebivalcih (dandanes deloma) iz početka slovensko. In Slovenci?

(Pevski zbor) se snuje v Solkanu pod vodstvom g. nadučitelja Tomaža Juga. Zveseliti mora ta novica človeka v isti meri, v kateri žalosti prikazen, da prepevajo ob nedeljah in praznikih okoličanski Slovenci laške pesmi. Temu ni se čuditi, saj goriški Lahi zahajajo pogosto v sosedne okoličanske vasi, kjer zakrožijo z alkoholom navdihnjeni marsikako laško. Okolica je slovenska in ostané slovenska, ako se bode bolj gojilo narodno in umetno petje. Okoličani, posnemajte Solkanca!

(Mestnim inženjerem) v Gorici imenoval je mestni zastop nekega Baschiera. Zopet tujec! Domačini s trebihom za kruhom.

(„Goriška tiskarna.“) „Primorec“ poroča, da prične v kratkem v Gorici poslovati tiskarna pod gornjim naslovom v razvoj „Soče“ in „Primorca“.

(Grško-katoliško semenišče na Dunaju) bode premeščeno z Dunsaja v Inomost, da se takó odtegnejo rusinski bogoslovci rusofilnemu uplivu, kakor to stvar pojasnjujejo vladni listi.

Društva.

— (Mestna ženska podružnica svetega Cirila in Metoda v Ljubljani) je imela véčeraj v tukajšnji narodni čitalnici svoj letni občni zbor. Prvomestnica gospa Marija Murnikovo je pozdravila zbrane gospe in gospodične in poročala, da šteje podružnica 96 družabnic, to je 6 pokroviteljic, 19 ustanovnic in 71 letnic. — Glavnemu vodstvu oddala je podružnica 854 gld. Dosedanji odbor se je zopet jednoglasno volil in se mu je izrekla zahvala za njegovo dosedanje uspešno delovanje.

Telegrami.

Dunaj, 25. julija. Dekan Oblak v Kamniku je imenovan častnim kanonikom katedralnega kapitlja v Ljubljani.

Dunaj, 25. julija. Cesar je zjutraj prišel iz Išla, kamor se zvečer povrne. Taaffe je prišel iz Nalžova. Brzjavno so izrekli sožalje nadvojvoda Leopold Salvator, Werkerle, v imenu ogerske vlade, Fejervary, admiral Sterneck in namestnik češki. Poverjenik srbskega poslanstva je grofu Kalno-

kyju sporočil najodkritosrečnejše sožalje s strani srbske vlade. Generalni konzul Burian je sporočil izraz sožalja od strani Bolgarije rodbini vojnega ministra. Cesar je obiskal baroninjo Bauer, da je izrekel sožalje.

Brno, 14. julija. Delavci priredili so tukaj ljudski shod, katerega se je udeležilo kakih 10.000 oseb.

Budimpešta, 24. julija. Sumljivi slučaj obolenja v Komornu se je konstatoval za otrpnenje pluč.

Beligrad, 24. julija. Parlamentarični preiskovalni odsek je začel svoje delo. Povabil je bil vse zatožene ministre in jim naznanil, da jih skupščina toži. Naprosil jih je, da povedo svoje naslove in jih opomnil, da ne smejo ostaviti Belegagrada, dokler se ne konča preiskava. Za poročevalca se je izvolil Kosta Borisavljevič, predsednik okrožnega sodišča v Milanovcu. On bode tudi zastopal tožbo pred državnim sodiščem.

Berolin, 25. julija. Rusija porabi maksimalno tarifo proti vsem državam, katere dovolijo drugi državi večje ugodnosti, nego njej.

Rim, 24. julija. Samo v Genovi in Alessandrii so zbolele nekatere osebe, došle iz Francije, za koleri podobno boleznijo.

Madrid, 24. julija. Pet oseb so vjeli, ko so hotele ravno pripraviti dinamitno petardo, da bi se razletela. Policija je dobila pravocasnó še štiri druge petarde in preprečila, da se neso razletele.

Rio de Janeiro, 24. julija. V državi Santa Carolina je buknil vstanek. Vstaši bi se radi znebili guvernerja. Vojna ladija „Tiradentes“ je odplula tja.

Umrli so:

23. julija. Marija Treo, tesarjeva hči, 7 mesecev, Marije Terezije cesta 10, meningitis.

Tuji.

23. julija.

Pri **Maliču:** Baron Schwegel, deželni poslanec; pl. Bischof, dvorni svetnik; dr. Sondorfer; Emerman, asistent; Culambio, zasebnik, z rodbino; Singer, Múchel, Schlütz, trgovci; Gartenbaum, Brückner, potovalec, z Dunaja. — Vegojna in Bezeny, potovalec, iz Prage. — Rossi, trgovec z lesom; vitez Nadamlensky, dež. sod. svetnik; Ulrich, oficijal; Fonde, potovalec; Zorz, trgovec; Padar in Eisenzopf iz Trsta. — Tritz, potovalec, iz Brna. — Dörfler, nadporočnik, in Reich iz Trbiža. — Riceobon, posestnik, in Majnier z Reke. — pl. Scala iz Beljaka. — dr. Hangel, fizik, s soprogo in sinom, z Ogorskega. — Šuklje, poslanec, iz Novega Mesta. — Machenbach, trgovec, iz Solingen-a. — Winterhalter iz Maribora. — Zugel iz Trebnjega. — Šinek, davkar, iz Rovinja. — Obach, nadinženér, z rodbino, iz Grada. — Treubert, župnik, iz Kissingen-a. — Bach, župnik, iz Elfershausen-a.

Pri **Stonu:** Knez Auersperg; Weinberger, Lout, Weiss, dr. Scheriny, dr. Hočevár z Dunaja. — Machne in Bartel iz Trsta. — Senoa, Kostrenčič s sinovi iz Zagreba. — Hrast, tajnik, iz Ljubljane. — Drobek iz Podmokljega. — Podgoršek,

avskultant, iz Litiže. — Basch, inženér, iz Budimpešte. — Atzl, zasebnik, iz Grada. — Popić, občinski uradnik, s Hrvatskega. — Vesel, dekan, iz Trnovega. — Schiara iz Cirknice. — Gabršek, uradnik, iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru:** Golšnik in Hušove iz Celja. — Wuth, pristav, iz Šmarja. — Gučić s soprogo z Bukovega Vrha.

Pri **Južnem kolodvoru:** Mateša, šolski vodja, iz Mostara. — Runco iz Pazna.

Pri **avstrijskem caru:** Jamt iz Budimpešte. — Arnhold iz Zagreba. — Lucija, Ida in Alojzija Stupica z Lazov.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
24	7. u. jut.	739.9	17.2	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	738.2	29.8	"	"	
	9. u. zveč.	738.0	12.2	"	del. jasno	

Srednja temperatura 19.9°, za 0.3° nad normalom.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo.

V zlatu obrestljivi in povračljivi papir za nalaganje denarja. — Vsled mejnarodnih denarnih kriz se vsa zlata posojila jako visoko cenijo in dosejajo najvišje kurze.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo

50 15

daje poleg tega še nastopne prednosti. Te so:

Hipotekarno zagotovljeno je na prvo hipoteko v prvi vrsti na železnici Rušuk-Varna in Kaspičan-Sofja. Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

More se podražiti, ker te obligacije stojé še kakih 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati, da se jim povisa kurz, posebno ker veliko dohodkov donajajo.

Popolnoma davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Se lahko iztrži, ker se prodaja na borzah na Dunaju, v Berlinu, Amsterdamu in Genfu.

Veliko donaja, po sedanjem kurzu 6 $\frac{1}{2}$ odstotka.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Učenca ali praktikanta

ki je dovršil tretji gimnazijski razred ali realno sprejem takoj v svojo prodajalnico z mešaním blagom. Deček mora biti dobro vzgojen, zdrav, brez kake telesne napake, slovenskega in nemškega jezika zmožen. — Ponudbe naj se naravnost meni pismeno dopošljejo. 362 3—1

Franc Ks. Goli.
Idrija (Notranjsko).

Organist

z dobrimi spričevali išče službe, katero želi v teku jednega meseca nastopiti. — Več pové upravnistvo. 366 4—1

Naznanilo.

Okrajni cestni odbor okolice ljubljanske naznanja, da bode **dne 27. t. m.**

cesta od Ljubljane proti Igu-Studenec

radi popravljanja mostu pri Kožuhu

voznemu prometu zaprta.

J. Mathian, načelnik.

Dunajska borza.

Dne 25. julija.		Dne 24. julija.		4% srečke dunajske parobrodne družbe . . . 143 gld. — kr.	
Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 30 kr.	Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 70 kr.	Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 95 "	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 60 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 85 "	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	67 " 50 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 45 "	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 " 25 "	Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	978 " — "	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 " — "	Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Kreditne akciije, 160 gld.	333 " 90 "	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "	Akciije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 " — "
London, 10 funtov strl.	125 " 05 "	Zastavna pisma	— " — "	Akciije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	— " — "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 91 $\frac{1}{2}$ "	Kreditne srečke, 100 "gld."	196 " 75 "	Akciije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 25 "
Cesarski cekini	5 " 88 "	St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "	Papirnih rubeljev 100	130 " — "
Nemških mark 100	61 " 35 "				

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjše dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvaréh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti do dosuge kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.